

ROMANIA
TRIBUNALUL ARAD
Secția de contencios administrativ și fiscal
Dosar nr..../108/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR....
Ședința publică din
Președinte:
Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, având ca obiect anulare act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei - avocat din Baroul Arad și reprezentanta pârâtelor - consilier juridic

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de ... lei taxă judiciară de timbru conform chitanței nr..../19.11.2012 (fila 17) și lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentanta reclamantei depune la dosar diferența de onorar expert în sumă de lei.

Reprezentanta pârâtelor depune concluzii scrise și solicită suspendarea cauzei în temeiul art.244 alin.1 pct.1 Cod procedură civilă, întrucât pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene este formulată o întrebare preliminară referitoare la dispozițiile legale interne privind plata TVA într-o speță similară.

Reclamanta se opune admiterii cererii, întrucât nu există o dovadă în acest sens, considerând că ar fi lezată prin luarea acestei măsuri.

Instanța respinge cererea de suspendare, nefiind îndeplinite prevederile legale în acest sens și acordă cuvântul în susținerea pe fond a cauzei.

Reclamanta solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, anularea deciziei de impunere emisă de A.I.F. Arad și a decizia de respingerea a contestației și exonerarea de la plata sumelor de lei reprezentând TVA suplimentar și lei majorări de întârziere, cu cheltuieli de judecată reprezentând onorar expert și onorar de avocat.

Reprezentanta pârâtelor solicită respingerea acțiunii conform- motivelor arătate în întâmpinare și concluziile scrise.

Tribunalul

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 20.11.2012, reclamanta X a cerut în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr..../17.10.2011, respectiv a Deciziei

nr..../31.05.2012 emisă în cadrul procedurii de soluționare a contestației formulate de petentă împotriva Deciziei de impunere, comunicată la 01.06.2012 și, pe cale de consecință, exonerarea de la plata sumelor de ... lei reprezentând TVA suplimentar și lei majorări de întârziere, urmând a se constata că nu este persoană impozabilă în sensul titlului VI din Codul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată așa cum în mod greșit a reținut organul de control.

În motivare reclamanta arată că prin decizia de impunere atacată s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în cuantum de lei, respectiv majorări de întârziere calculate în cuantum de lei, întrucât nu a colectat TVA pentru sumele colectate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri construibile în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și înregistrarea în scopuri de TVA.

Reclamanta consideră că organul de control în mod nelegal a încadrat terenurile care au făcut obiectul tranzacțiilor în categoria de terenuri construibile.

De asemenea, în mod greșit a raportat încadrarea terenului în categoria terenurilor construite sau construibile la momentul constituirii dreptului de suprafață și a calificat operațiunile de vânzare teren ca fiind operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Prin Decizia nr..../31.05.2012, arată reclamanta, a fost respinsă contestația împotriva raportului de inspecție fiscală ca inadmisibilă, fiind respinsă și contestația împotriva deciziei de impunere ca neîntemeiată.

Organul de control a apreciat în mod netemeinic și nelegal în interpretarea prevederilor art.127 alin.2 Cod fiscal că operațiunile de vânzare efectuate în perioada 01.01.2007-31.12.2009 ar fi operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, în sensul prevăzut de art.126 alin.1 lit.a Cod fiscal și că este o persoană impozabilă în sensul prevederilor art.126 alin.1 lit.c raportat la art.127 Cod fiscal, astfel încât, odată depășit plafonul de scutire de TVA, avea obligația înregistrării în scopuri de TVA, să colecteze TVA și implicit să vireze TVA pentru toate tranzacțiile efectuate.

Reclamanta consideră că întrucât nu are calitatea de comerciant și ca atare activitățile sale nu sunt de principiu activități economice supuse impunerii prin prisma TVA, operațiunea de vânzare de teren nu poate fi cuprinsă în sfera exploatarea de bunuri corporale și necorporale la care face referire art.127 alin.2 teza II din Codul fiscal.

În concluzie, arată reclamanta, obligațiile suplimentare stabilite de organul de inspecție fiscală în sarcina sa este netemeinică și nelegală.

Prin întâmpinare pârâtele au cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile fiscale suplimentare de TVA aferentă tranzacțiilor efectuate cu terenuri.

Reclamanta în perioada 2008-2010 a realizat un număr de ... de tranzacții cu terenuri pe care au fost construite apartamente, iar aceste operațiuni au caracter de continuitate în condițiile în care a obținut venituri cu caracter de continuitate, desfășurând activități economice și astfel prin operațiunile desfășurate a avut calitatea de persoană impozabilă cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.

În ce privește majorările de întârziere, pârâtele arată că aceasta reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul datorat.

Față de această situație, consideră pârâtele că acțiunea reclamantei este neîntemeiată.

Din actele și lucrările dosamlui instanța reține că prin Decizia nr...../31.05.2012 emisă de DGFP Arad s-a respins contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr...../17.10.2011 prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în cuantum de lei, respectiv majorări de întârziere calculate în cuantum de lei, întrucât nu a colectat TVA pentru sumele colectate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri construibile în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și înregistrarea în scopuri de TVA.

Pentru emiterea deciziei de impunere organul de inspecție fiscală a reținut în interpretarea prevederilor art.127 alin.2 Cod fiscal că operațiunile de vânzare efectuate în perioada 01.01.2007-31.12.2009 ar fi operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, în sensul prevăzut de art.126 alin.1 lit.a Cod fiscal și că este o persoană impozabilă în sensul prevederilor art.126 alin.1 lit.c raportat la art.127 Cod fiscal, astfel încât, odată depășit plafonul de scutire de TVA, avea obligația înregistrării în scopuri de TVA, să colecteze TVA și implicit să vireze TVA pentru toate tranzacțiile efectuate.

Verificarea taxei pe valoarea adăugată a cuprins perioada 01.01.2008-31.12.2009, în care reclamanta împreună cu soțul au efectuat ... de tranzacții cu terenuri construibile, fapt ce rezultă din contractele de vânzare - cumpărare depuse în probațiune la dosar, f. 455-612 dosar.

Din examinarea contractelor de vânzare cumpărare rezultă că cei doi soți, în calitate de coproprietari ai cotei de 1/4 părți din terenul pe care s-a edificat blocul de locuințe care a făcut obiectul vânzării au vândut cota de 1/8 părți din terenul aferent fiecărui apartament, împrejurare evidențiată expres în conținutul contractelor.

Aceste blocuri de locuințe sunt edificate în intravilanul municipiului Arad, pe strada având Sp+P+4E+M, la care se adaugă o incintă amenajată, fapt ce rezultă din autorizațiile de construire.

În conținutul contractelor de vânzare-cumpărare s-au evidențiat distinct prețul total al vânzării, dar și prețul terenului, astfel că este ușor de determinat contravaloarea cotei de 1/8 părți în funcție de care s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare de plată ce fac obiectul deciziei de impunere.

De altfel, reclamanta nu a contestat cuantumul obligațiilor fiscale, ci doar nelegalitatea impunerii lor.

Referitor la obligația plății TVA, tribunalul reține următoarele:

Problema de drept supusa soluționării este dacă pentru tranzacțiile efectuate în perioada supusa supusă inspecției fiscale, constând în tranzacții imobiliare cu terenul aferent apartamentelor este construibil sau nu iar persoana fizică reclamantă datorează taxa pe valoarea adăugată.

Începând cu 01.01.2007, prevederile art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt similare cu prevederile din perioada 01.01.2006-31.12.2006, citate mai sus, astfel:

"(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plata;

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;*

c) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;*

d) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)".*

Prin urmare, condițiile enumerativ stipulate la articolul din legea fiscală mai sus menționat sunt condiționate de cerința cumulativă, expres prevăzută de legiuitor, ceea ce înseamnă că neîndeplinirea unei singure condiții determină neîncadrarea operațiunilor în categoria operațiunilor impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Așadar, printr-o interpretare *per a contrario* o operațiune nu este impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, respectiv operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată dacă cel puțin una din condițiile prevăzute la lit.a) - d) art.126 alin.(1) din Codul fiscal nu este îndeplinită, așa cum reglementează însăși legiuitorul la pct.1 alin.(1), respectiv pct.2 alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.126 alin.(1) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare. 4

Potrivit art.127 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă atât în perioada 01.01.2006-31.12.2006, cât și începând cu data de 01.01.2007:

(1) *Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora.*

De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

În aplicarea prevederilor alin.(2) al art.127 enunțat mai sus, legiuitorul, prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aduce precizări suplimentare, stipulate la pct.2 alin.(1), respectiv pct.(3) alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.127 alin.(2) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, pentru anul 2006:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

Începând cu data de 01.01.2007 reglementează următoarele:

(1) în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127

alin. (2) din Codul fiscal.[...]"

Potrivit acestor prevederi legale, pentru alte operațiuni decât vânzarea de bunuri utilizate în scopuri personale, persoana fizică devine persoana impozabilă dacă activitatea desfășurată are caracter de continuitate.

Astfel, persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea bunurilor imobile proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu se considera a fi desfășurat o activitate economică și pe cale de consecință nu intră în categoria persoanelor impozabile, excepție făcând situațiile în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în atare situație, acestea dobândind calitatea de persoană impozabilă.

Pe cale de consecință, o persoană fizică reprezintă persoana impozabilă în sensul Titlului VI privind taxa pe valoarea adăugată din Codul fiscal, în condițiile în care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Așa cum explicitează legiuitorul prin norme, în aplicarea prevederilor art. 127 alin. (2), persoanele fizice nu se considera că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a TVA atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale.

Referitor la definiția termenilor folosiți mai sus, în înțelesul legii fiscale, art. 7 alin. (1) pct. 20 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede:

(1) în înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

20. persoană - orice persoană fizică sau juridică.

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, este considerată "persoană" ce intră sub incidența prevederilor Codului fiscal "orice persoană fizică sau juridică".

Începând cu data de 01.01.2007, în contextul armonizării legislației naționale cu prevederile comunitare, au fost definite la titlul VI din Codul fiscal, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, noțiunile de persoană, persoană impozabilă, persoană neimpozabilă și persoană juridică neimpozabilă.

La art.125 alin. (1) pct. 18-21 din acest act normativ se precizează:

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoană impozabilă are înțelesul din art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;

20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă.

În situația în care persoana fizică este considerată persoană impozabilă conform art. 127 alin. (1) din Codul fiscal, aceasta trebuie să solicite potrivit art. 152 alin. (1) din același act normativ, înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent.

Totodată, potrivit art. 128 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada 01.01.2006-31.12.2006:

„(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) în înțelesul prezentului titlu, prin bunuri se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație.”, iar potrivit aceluiași articol alin.(1), în forma aplicabilă începând cu 01.01.2007:

„1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”

Până la 01.01.2007 livrările de construcții sau terenuri nu erau scutite de TVA.

Începând cu 01.01.2007, potrivit alin. (2) lit. f) al art. 141 din Codul fiscal, este scutită de taxa pe valoarea adăugată:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Potrivit prevederii legale citate mai sus, este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren.

În cadrul aceluiași alineat, se stipulează, ca excepție, ca persoana impozabilă care efectuează livrarea unui teren construibil, nu beneficiază de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru aceasta livrare, dacă și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pe valoarea adăugată pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

Începând cu data de 01.01.2008, alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru următoarele operațiuni:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.

În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

Prin teren construibil se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, o persoană fizică care realizează în cursul unui an calendaristic operațiuni imobiliare, care au caracter de continuitate, constând în vânzarea de terenuri și construcții, altele decât cele utilizate în scopuri personale, devine persoana impozabilă, indiferent dacă operațiunea este sau nu

scutita de TVA.

Legea impune însă condiția în cazul tranzacțiilor cu terenuri ca acestea să fie construibile. Din copiile contractelor de vânzare cumpărare depuse la dosar rezultă că reclamanta împreună cu soțul a înstrăinat cota de 1/8 părți din terenul aferent fiecărui apartament vândut, în realitate fiind vorba despre terenul aferent blocului de locuințe situat în Municipiul Arad, str.....

Pentru lămurirea stării de fapt în ce privește împrejurarea că terenul aferent blocului de locuințe are caracter de teren construibil în sensul dispozițiilor Codul fiscal s-a dispus efectuarea unei expertize în construcții având ca obiectiv în esență stabilirea gradului de ocupare a terenului situat în Municipiul Arad, str..... și nr..... cât și dacă la momentul efectuării tranzacțiilor s-ar mai fi putut edifica alte construcții decât cele existente deja.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză s-a concluzionat în sensul că după construirea blocului de locuințe situat în Arad, str..... gradul de ocupare al terenului este de POT 44,3% iar POT maxim aprobat prin PUD este de 45% iar restul terenului fiind ocupat de alte amenajări exterioare.

În ce privește terenul pe care este edificat blocul de locuințe situat în Arad, gradul de ocupare este de POT 35,7% iar POT maxim aprobat de PUD este de 40% și în acest caz expertul concluzionând că restul terenului este ocupat de alte amenajări exterioare.

Concluzia fermă și neechivocă a expertului fiind că în conformitate cu reglementările din PUD raportat la situația faptică a terenului după cum a fost reliefată în urma expertizei de specialitate deoarece prin lucrările deja efectuate pe aceste terenuri aferente celor două locuri de locuințe s-a realizat mobilarea integrală a acestora nu se mai putea emite de către autoritatea publică competentă un alt certificat de urbanism pentru construirea altor obiective pe terenurile descrise.

Instanța reține că pârâtele nu au formulat obiecțiuni la raportul de expertiză și nici nu au solicitat efectuarea unui nou raport de expertiză putându-se concluziona cu suficient temei că au acceptat concluziile raportului, situație în care se vor avea în vedere concluziile la soluționarea probleme de drept supusă analizei.

Or la problema dacă terenurile care au făcut obiectul contractelor de vânzare cumpărare din perioada 1.01.2008-31.12.2009 sunt sau nu construibile în sensul dispozițiilor art. alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal având în vedere că prin teren construibil în sensul acestor dispoziții legale se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare ținând că prin expertiză se reține că gradul de ocupare a celor două terenuri pe care sunt edificate blocurile de locuințe este situat la limita superioară a POT și că având în vedere reglementările speciale în această materie a PUD autoritatea publică locală competentă nu mai putea emite un alt certificat de urbanism pentru edificarea altor obiective pe aceste terenuri, răspunsul nu poate fi decât că terenurile în cauză nu sunt construibile.

Or așa fiind concluzia care se impune este că organul fiscal a retinut greșit că terenurile aferente apartamentelor înstrăinate prin cele 91 de tranzacții rezultate din contractele de vânzare - cumpărare sunt terenuri construibile, în realitate conform celor reținute mai sus acestea neîndeplinind criteriile prevăzute de lege pentru a fi

calificate ca atare.

Argumentul pârâtei din întâmpinare în sensul că reclamanta în perioada 2007-2010 a realizat un număr de 91 de tranzacții cu terenuri pe care au fost construite apartamente, iar aceste operațiuni au caracter de continuitate în condițiile în care a obținut venituri cu caracter de continuitate, desfășurând activități economice și astfel prin operațiunile desfășurate a avut calitatea de persoană impozabilă cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate nu are nici o relevanță în condițiile în care în actul de impunere se reține ca temei calitatea terenului aferent construcțiilor de teren construibil care nu îndeplinește condițiile legale pentru a putea fi caracterizat astfel.

Astfel că în condițiile în care temeiul pentru emiterea deciziei de impunere a fost împrejurarea efectuării tranzacțiilor cu terenuri construibile care nu au această calitate, actul administrativ fiscal este nelegal fiind emis cu interpretarea eronată a dispozițiilor legale incidente, aceeași fiind situația și a deciziei emisă în soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere.

Ca atare față de considerentele de fapt și de drept arătate în baza art.18 din Legea nr.554/2004, Legea contenciosului administrativ acțiunea reclamantei apare ca fiind întemeiată și va fi admisă cu consecința anulării dispoziției nr.... din 31.05.2012 emisă de DGFP Arad și a deciziei de impunere nr. din 17.10.2011 emisă de AIF și exonerează reclamanta de plata obligațiilor fiscale stabilite.

În baza art.274 din Codul de procedură civilă vor fi obligate pârătele AIF și DGFP ca fiind căzute în pretenții în cotă de 14 fiecare la plata sumei de lei cheltuieli de judecată reprezentând onorar de expert către reclamantă.

Pentru aceste motive
In numele legii
H o t ă r ă ș t e

Admite acțiunea formulată de reclamanta X contra pârătelor AIF și DGFP Arad pentru anulare acte administrativ fiscale.

Anulează dispoziția nr..... din 31.05.2012 emisă de DGFP Arad și decizia de impunere nr. ... din 17.10.2011 emisă de AIF și exonerează reclamanta de plata obligațiilor fiscale stabilite.

Obliga pârătele la plata sumei de ... lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de07.2013.